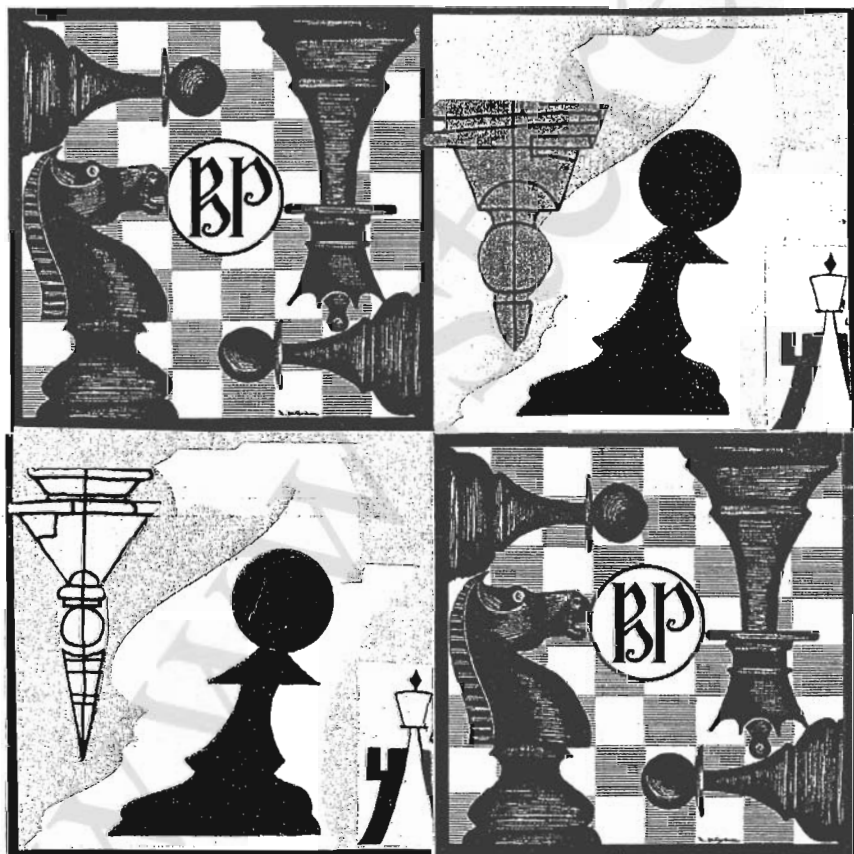

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ȘAH

BULETIN

PROBLEMISTIC

AL COMISIEI CENTRALE
DE STUDII ȘI PROBLEME

2006-7

86-7

Ce se întâmplă cu B.P.-ul?

Concis și după părerea mea, nu mai e vorba de "o eclipsă" ci de o dezagregare datorită unor disfuncționalități în colectivul redacțional. Fisura s-a produs în activitatea de tehnoredactare computerizată unde resursele noastre umane s-au dovedit, la un moment dat, inaccesibile și permanent, neînlocuibile!

Apoi materialele deja pregătite pentru publicare nu au mai putut fi accesate, ba chiar nici depistate, pentru a se asigura, totuși, continuitatea folosind o altă metodă de editare.

După un an de străduințe spre a reîntra în normal -din păcate fără reușită- am considerat, în respectul mediului șahist la care am fost angrenați, că timpul de "așteptare-întrebare" nu se mai poate prelungi și informând despre situația noastră, să reglementăm totodată câteva aspecte competiționale care, în mod automat, au rămas în suspensie.

Astfel anunțăm următoarele măsuri, pentru care solicităm și scuze și înțelegere, dar care se impun deontologic.

Atât problemele apărute în B.P. 85/2006 cât și cele trimise spre publicare ulterioară, pot fi folosite de către autorii lor la alte competiții în curs, ca nepublicate.

Concursurile internaționale de compoziție și dezlegări pentru anii 2006 și 2007 devin inoperante și deci se anulează.

Totodată încunoștiințăm masa problemistilor din țară că diferite informații și materiale problemistice atât în domeniul compoziției cât și mai ales în cel al concursurilor de dezlegări, apar în Buletinul intern al FRȘ (str. V.Conta 16, 04.4870 București sau C.P. 54-24) cât și pe site-ul www.frșah.ro publicații a căror capacitate de redactare și cuprindere s-a îmbunătățit în mod substanțial.

Celelalte preocupări complementare conținutului profilat al B.P.-ului ca, suplimentele istorice, antologice sau monografice ș.a. au rămas încă în curs de elaborare, căci cei care au rămas pe poziții nu au renunțat definitiv și caută modalități de re-coagulare a mișcării componistice din problemistica noastră șahistă originală.

Valeriu PETROVICI. C.P.77-09. București.

Memorial M. Olariu – 2006

Mulțumesc redacției Buletinului Problemistic pentru amabila și onoranta invitație de a arbitra turneul organizat în memoria regretatului compozitor și prieten Mihai Olariu, dedicat problemelor în mat ajutor în mai mult de 4 mutări. Concursul s-a bucurat de o bună participare, fiind primite 29 probleme din partea a 19 autori din 10 țări. Dintre acestea au fost eliminate 3 probleme pentru duble soluții, iar alte 4 probleme din cauza neîndeplinirii cerințelor tematice (fiind exact în 4 mutări).

Am găsit anticipări pentru următoarele trei compoziții:

- 2 (Gheorghe Tănase): anticipată de A
- 3 (Victor Cioană): anticipată de B
- 12 (Jorge Kapros și Jorge Lois): anticipată de C

Alte două probleme au fost eliminate din cauza existenței unor lucrări care realizează mai pregnant tema sau motive ale problemei:

- 8 (Christopher Jones): tempo-uri bicolore ale pionilor, însă există problema clasică D care dublează această temă
- 20 (Josip Pernaric): tempo al turnului negru, însă aceeași temă este dublată în E

De asemenea am fost nevoit să renunț la probleme care ideea era prezentată într-o formă care nu a permis reținerea acestora în referat (intensitate strategică / tematică insuficientă ori defecțiuni de construcție).

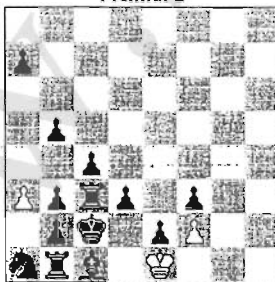
În cele din urmă am reținut 11 probleme, pentru care propun următoarea ordine:

Chris Feather
Premiul 1

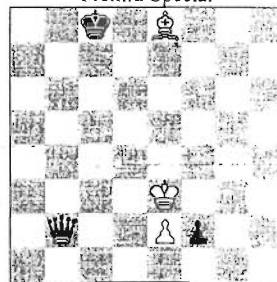
H#5 (3+8)

Udo Degener
Premiul 2

H#11 (3+13)

Josip Pernaric
Premiu Special

H#6 b) Rc8 → c7 (2+4)

Premiul 1 – problema 26 (Chris Feather): O problemă excelentă, cu o subtilă motivație a primei mutări. Un sacrificiu activ surprinzător al Nebunului alb, capturat în doi timpi de către omologul său negru. Construcție impecabilă.

Premiul 2 – problema 14 (Udo Degener): Originală și instructivă secvență de mutări într-o ordine atent controlată. Motivul promoției albe în Nebun nu este evident la prima vedere. Toate piesele au un rol în cursul soluției, iar matul model constituie o încheiere plăcută a unei probleme solid articulate. Este interesant de studiat de ce alte promoții albe nu merg.

Premiu Special – problema 19 (Josip Pernaric – după Laszlo Barna): Ne aflăm în fața unui caz interesant: soluția din a) preia integral intenția din problema demolată a lui Barna (vezi F). Autorul reușește însă să o prezinte într-o formă corectă, ba, mai mult, găsește o a doua fază care are suficiente elemente comune cu prima (Excelsior alb, promoție neagră).

Ivan Briuhanov
Mențiunea de Onoare 1

H#5 0.2.1.1... (3+5)

Chris Feather
Mențiunea de Onoare 2

H#5 (4+4)

Josip Pernaric
Mențiunea de Onoare 3

H#6 (3+8)

Mențiunea de Onoare 1 – problema 10 (Ivan Briuhanov): Un interesant și paradoxal tempo alb în prima soluție și o construcție clasică a unui tablou de mat bazat pe autoblocări negre în cea de-a doua. În ciuda unei prezentări oarecum inegale, tablourile de mat model și economicitatea poziției salvează impresia artistică.

Mențiunea de Onoare 2 – problema 25 (Chris Feather): Două sacrificii pasive ale Cailor albi (cu dublu switchback al Calului negru) și opțiunea regală la prima mutare albă (1...Rc6??) – o combinație originală de motive. Din nou o prezentare ireproșabilă a expertului britanic!

Mențiunea de Onoare 3 – problema 16 (Josip Pernaric): Din nou o cheie superbă cu un sacrificiu activ al Nebunului alb. Spre deosebire de premiul 1, motivul alegerii cîmpului de sacrificiu al nebunului este mai puțin subtil. Personal aș fi făcut economie de mutări, renunșând la mutarea a doua în favoarea unei prezentări cu o mutare mai puțin.

Eric Huber
Recomandarea 1

H#13 (4+12)

Christopher Jones
Recomandarea 2

H#5 (4+7)

Josip Pernaric
Recomandarea 3

H#5 (6+11)

Recomandarea 1 – problema 7 (Eric Huber): Cea mai lungă problemă din concurs. Cele două promoții Ceriani Frokin în Cal sunt cunoscute (vezi de exemplu G), însă promoția în Turn și încheierea atipică constituie un aport original. Cu siguranță că maestrul Olariu ar fi gustat din plin compoziția!

Recomandarea 2 – problema 9 (Christopher Jones): Chiar dacă ideea de Rundlauf a Nebunului alb nu mai constituie de mult timp o noutate, prezentarea este îngrijită, iar dreptunghiul f3-h5-f7-b3-d1-f3 este estetic.

Recomandarea 3 – problema 18 (Josip Pernario): Rocada albului urmată de switchback-ul regelui alb – o idee atrăgătoare. Cum se întâmplă de regulă în astfel de cazuri există o totală lipsă de colaborare (ajutor), jocul celor două părți desfășurându-se în paralel.

Anatoli Karamanits
Recomandarea Specială 1

H#7 0.2.1.1... (4+12)

Christer Jonsson
Recomandarea Specială 2

H#5 b) pe2 → c7 (2+10)

Recomandarea Specială 1 – problema 17 (Anatoli Karamanits): Există numeroase probleme compuse cu acest material, încheiate cu mături ideale în ecou, inclusiv de către același autor (vezi H)! Noutatea constă în cheia jucată de Nebunul alb pe cîmpul de mat, urmat de părăsirea ulterioară a acestui cîmp (anti Ziel element). Repetiția mutării negre Cd4 în ambele soluții împiedică o clasare mai bună.

Recomandarea Specială 2 – problema 15 (Christer Jonsson): Schema utilizată, deși surprinzătoare, este foarte similară problemei 1. Elementul de noutate este realizarea unui AUW bicolor, ceea ce asigură în extremis prezența acestei compoziții în palmares.

În încheiere adresez mulțumirile mele tuturor problemiştilor participanți la concurs pentru momentele de satisfacție pe care compozițiile lor mi le-au oferit în timpul jurizării și adresez cele mai sincere felicitări laureaților.

Vlaicu CRIȘAN
Cluj-Napoca, septembrie 2006

A. Imre Telkes
Rec. Magyar Sakkvilág 1945

H#8 (2+3)

B. Andreas Witt
Die Schwalbe 1996

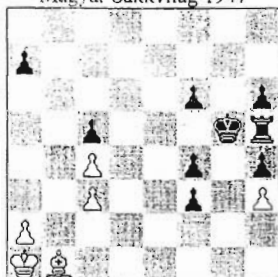
H#5 b) Ra2 - a3 (2+4)
c) Ra2 - c5
d) Ra2 - g5

C. Drago Bișcan
Pr. 2 Novi Temi 1977

H#7 * (2+4)

D. Aurel Karpáti
Magyar Sakkvilág 1947

H#5 (6+9)

E. Iosif Kriheli
Pr. 2 Die Schwalbe 1968

H#3 2.1. (3+3)

F. Laszlo Barna
FestgrüBe 1963

H#6 (3+4)

G. Imre Telkes
MO. I Magyar Sakkvilág 1943

H#15 (5+14)

H. Anatoli Karamanits
Pr. 3 Springaren 2001

H#7 b) Dd7 - Nd7 (2+6)

I. Chris Feather
Broodings 2003

H#5 b) pc2 - c7 (2+9)

Studii de șah pe teme problemistice

BP fiind axată mai ales pe compoziția de probleme, o prezentare a studiilor de șah având tematică problemistică mi se pare utilă. Temele Novotny, Grimshaw, Plachutta, Bristol, Turton, Albino, Pickaninny, Indiana, Romana, Seeburger, etc. apar mai rar în studii, dar numărul mare de premii obținute de compozițiile de acest tip merită atenție.

1. Tema Albino

I. 1.Rb4+ Rd5 [1...Cc3 2.Dxc3+ Rd5 3.d3! Dxe2 4.Dc4+ Re5 5.d4++-] 2.e4+ Rd4 3.Da2! Rxe4 [3...Re5 4.d4+-; 3...Cc3 4.dxc3+-; 3...Cc3 4.dxc3+-] 4.d3+- Prima realizare a temei Albino într-un studiu.

II. 1.Rd6 f1D 2.c3+ Re4 3.Nc4! Kf5 [3...Db1 4.Ng8 f3 (4...Dd3+ 5.exd3+-; 4...Dh1 5.Nd5+-) 5.Nh7+ Rf4 6.e3+-; 3...f3 4.exf3+-; 3...Dh3 4.Nd5+ Rf5 5.Ne6+-] 4.e4+! fxe3 e.p. 5.Nxf1 exd2 6.Nd3+ Rf4 7.Nc2 Re3 8.Rd5! Re2 9.c4 Re3 10.Re5! [10.Rc6? Rd4 11.Rb5 Rc3=] 10...Re2 11.Rd6! Re3 12.Rd5! zugzwang 12...Re2 13.Rc6 +- Claritatea tematică suferă față de primul studiu, dar varianta principală interesantă și înlocuirea damei albe cu o piesă minoră oferă o compensație.

III. 1.a7 Db6 2.dxc4+ Rxf4 3.Dg3+! Bateria albă ațintită asupra damei negre permite o serie uimitoare de sacrificii. 3...Rxf5 [3...hxg3 4.fxg3+-] 4.Dxg4+! Rf6 [4...Rxc4 5.f3+-] 5.Dg5+! Re6 [5...Rxc5 6.f4+-] 6.Dxe5+! Rd7 7.b8C+! Rd8 8.Df6+! [Cursă tematică: 8.Dg5+? Re8 9.Dg8+ Re7 10.Df8+ Rxf8 11.Cd7+ Rg7 12.Cxb6 Cxc4 13.a8D Nd3 14.Dg2+ Rh7=] 8...Re8 9.Dh8+ Re7 10.Dxh4+ Re8 11.Dh8+ Re7 12.Df8+! Re6 [12...Rxf8 13.Cd7+ Rg7 14.Cxb6 Cxc4 15.a8D Nd3 16.Dg2+ Rf8 17.Cd7+ Re7 18.Dg5+ Rxd7 19.Dd5+-] 13.Dh6+ Re7 [13...f6 14.Dxf6+! Al șaselea sacrificiu de damă! 14...Rxf6 15.Cd7+-] 14.De3+ Dxe3 15.Cc6+! închide preventiv diagonala mare 15...Rd7 16.fxe3 și câștigă.

IV. 1.Ne3 h2+! [După 1...Txe3 2.dxe3 h2+ albul poate să aleagă ordinea în care capturează cei doi pionii, evitând patul 3.Rxg2! h1D+ 4.Rxh1+-] 2.Rxh2 Txe3! 3.Rxg2! [Desigur nu 3.dxe3? g1D+ 4.Rxg1 pat] 3...Tc3! [La 3...Ta3 albul câștigă cu o manevră interesantă a damei: 4.Db5! Rd1 5.Db1+ Rxd2 6.Db2+ Rd1 7.Dd4+ Re1 8.Db4+ Rd1 9.Dd6+ Rc2 10.Rf2+-] 4.Dd5! S-a creat o poziție de zugzwang reciproc cu un turn în priză! [4.dxc3? pat; Și cursa tematică: 4.Dd4? împiedică 4...Ta3, deoarece există o manevra Switchback cu eliminarea pionului d2 (tema WCCT-7): 5.Db2! Rd1 6.Db1+ Rxd2 7.Db2+ Rd1 8.Dd4+ etc., dar negrul obtine remiză prin 4...Tc8! 5.Rf3 Tf8+ 6.Re3 Rf1! 7.Dc4 Te8+ 8.Rf3 Tf8+ 9.Re3 Te8+ șah etern] 4...Ta3

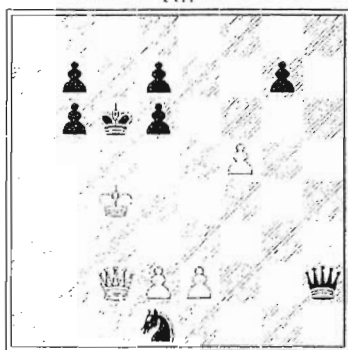
[Forțat, deoarece acum la 4...Tc8 urmează 5.Rf3 Tf8+ 6.Re3 Rf1 7.Dh1#
Acum se vede și diferența dintre 4.Dd4? și 4.Dd5!] 5.Db5! Ta8 Ultima
sansă a negrului, dar după 6.Rf3 Ta3+ 7.d3! Rf1 8.Df5! e1D 9.Dh3+ albul
câștigă.

A patra variantă tematică de Albino apare după 3...Te4 4.Dd3 Tf4 5.Dg3+
Rd1 6.Dxf4 e1D 7.d4+-

I. L. Kubbel

Rigasche Rundschau (1934)

Pr.1

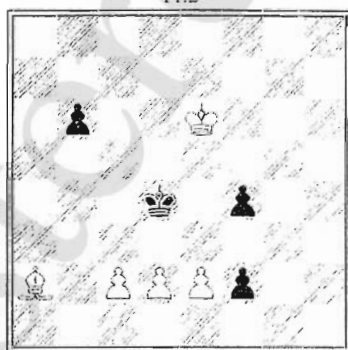

+ -

II. V. Jakimtsjik

Shakhmaty Moskva (1970)

Pr.2

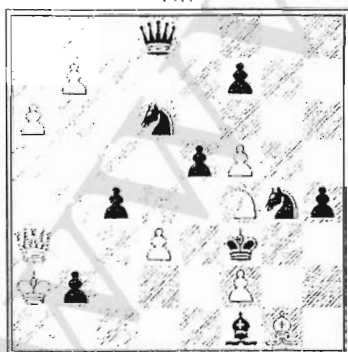

+ -

III. O. Pervakov

Sochnev JT (2003)

Pr.1

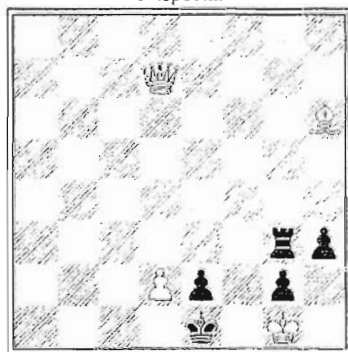

+ -

IV. A. Rusz

Problem Online (2004-2006)

Pr.special

+ -

ALUNE ȘAHISTE LA PREDEAL

De-a lungul timpului, specialiștii în compoziție șahistă au încercat să evidențieze legătura strânsă, chiar organică, existentă între șahul artistic și cel practic. Întrucât mesajul transmis de probleme este în esență unul concis și abstract, nu trebuie să ne mire faptul că una dintre formele alese de problemişti pentru a evidenția apropierea între cele două domenii este cea metaforică.

American chessnuts este titlul unei vaste culegeri de probleme alcătuită de E. B. Cook, el însuși problemist destul de activ, pe la jumătatea secolului al XIX-lea. Aluzia este clară: pentru cei care nu au timpul sau capacitatea necesară pentru consumarea unui meniu șahist complet (constând în partide și turnee), rezolvarea de probleme poate constitui un înlocuitor mai comod și extrem de plăcut în același timp. O conotație interesantă este oferită de motto-ul cărții "Cea mai dulce nucă are cea mai amară coajă", un indiciu clar asupra caracterului ermetic al artei compoziției.

La începutul mileniului al treilea, multiplul campion de compoziție șahistă Jakov Vladimirov folosea termenul lui Cook (*Shahmatnîie oreshki* în rusă) drept titlu pentru secțiunea de mat ajutor în două mutări a uneia dintre culegerile sale, intitulată la rândul ei destul de sugestiv *Ghicitori șahiste*. Esența mesajului rămâne aceeași.

Fajeta artistică a compoziției este minunat surprinsă de către Abram Solomonovici Gurvici (critic literar de profesie, dar compozitor extrem de apreciat în același timp). Gurvici își întinsează luxurianta introducere la o culegere de studii ale autorilor sovietici, publicată în 1955, *Poezia șahului*. De altfel, în prezent este editată și o revistă cu numele *Shahmatnaia poezia*.

Desigur, aceste elegante figuri de stil prezintă riscul de a nu fi luate prea în serios de către șahiștii practici, care prin natura lucrurilor au firi ceva mai înclinate spre domeniul concretului. Sesizând acest aspect, atât Gurvici, cât și Vladimirov recurg la un celebru citat din Alehin. Cel de-al patrulea campion mondial se plângea că prea des adversarii nu opun maxima rezistență în fața combinațiilor lui, făcând astfel ca varianta principală, cea mai spectaculoasă în același timp, să rămână în culise. Din această perspectivă, rezolvarea unui studiu se prezintă ca o situație idealizată.

Cei doi autori se referă de asemenea la obiceiul multor mari maeștri de a rezolva studii în scop de antrenament. Întrucât folosesc eu însumi această metodă de optimizare a formei sportive, argumentul mi se pare destul de convingător.

Cu toate acestea, senzația mea rămâne că există o anumită barieră pe care articolele menționate nu reușesc să o depășească. Într-o partidă practică, poziția este în permanentă evoluție, fiind supusă modelării de către cei doi parteneri și lăsând în permanență un indice de incertitudine. Problema șahistă se prezintă ca un adevăr dat, cu caracter stabil, în care elementul evolutiv este practic inexistent.

Am căpătat argumentul decisiv în favoarea legăturii dintre șahul competițional și cel artistic cu ocazia participării la Campionatul Național de Dezlegări, ediția 2006, de altfel prima mea experiență în acest domeniu. Pe parcursul celor două ore de concurs, am trăit senzații similare celor din timpul unei partide decisive. Am simțit cum pozițiile prind viață în mod treptat, am trăit presiunea crizei de timp și am fost supus fluctuațiilor emoționale în funcție de micile reușite sau eșecuri parțiale. Cu alte cuvinte, am jucat o partidă de 2 ore cu un adversar nevăzut, dar extrem de abil în a-mi crea probleme și întinde capcane la tot pasul.

Voi încerca în cele ce urmează să comentez o parte din cele 9 probleme de la campionat, din perspectiva subiectivă a rezolvitorului debutant, al cărui mod obișnuit de exprimare șahistă este jocul *la tablă*.

Sincer vorbind, m-am așezat la masa "de joc" fără ambiții deosebite. Experiența mea anterioară se rezuma la rezolvarea de studii în perioadele premergătoare concursurilor, dar numai 2 dintre pozițiile de concurs urmau să fie din acest domeniu. Cel mai tare mă "îngrijorau" maturile cu multe piese și maturile ajutor și invers, necesitând (după cum credeam pe atunci) un mod de gândire complet diferit față de partida practică.

La ora programată, arbitrii au împărțit foile cu exerciții. O scanare rapidă a materialului m-a convins că nici studiile, nici maturile cu puține figuri nu au soluție evidentă. Am considerat util să elimin cât mai repede un generator de anxietate prin abordarea unui gen de problemă complet necunoscut mie. Întrucât îmi aminteam că un prieten îmi arătase un mat ajutor cu vreo 20 de ani în urmă, mi-am îndreptat atenția către matul invers în 2 mutări.

Definiția însăși, extrem de clară, a acestui gen de problemă are *ceva* de natură să tenteze un jucător de factură pozițional-agresivă. În problemele obișnuite, ca și în sahal competițional, principala țintă este regele advers. La matul invers, întreaga armată inamică este supusă unei dominații într-atât de umilitoare, încât este silită să colaboreze la îndeplinirea enunțului. Faptul că rezultatul final este matul propriului rege nu afectează în nici un fel mecanismele de luptă între figuri.

În poziția din diagramă, primul impuls pe care a trebuit să mi-l reprim a fost acela de a da mat în 1, 2 sau 3 mutări. Dat fiind enunțul problemei, este clar că negrul trebuie convins să dea un șah letal pe marea diagonală. În același timp, nici una dintre figurile albe nu trebuie să aibă posibilitatea de a se interpune.

Am hotărât să "ascund" întâi dama cu 1.Da1! Ordinea de mutări începând cu 1.Th7 ar fi fost inefficientă, deoarece ar fi oferit o nedorită libertate de acțiune nebulului negru. După mutarea din text, negrul este în zugzwang. Indiferent de continuarea aleasă, nebulul va da mat în 2 mutări la c6. După 1...N:b7 trebuie ferită tura rămasă cu 2.Th7. Regele negru este imobil, iar nebulul legat, ceea ce forțează 2...N:c6#.

Similară este varianta 1...N:d7 2.Tb1+ N:c6#, cu diferența că legătura este înlocuită cu un șah prin descoperire.

Încurajat de acest prim succes raportat după mai puțin de 5 minute, am hotărât să rămân în sfera care mă înspăimânta înainte de concurs, cea a problemelor neortodoxe.

La drept vorbind, matul ajutor nu este complet rupt de practica șahistă. De-a lungul istoriei, nici chiar marii jucători nu au fost feriți de astfel de incidente tragi-comice. În plus, ce poate fi mai reconfortant decât să construiești un mat cu generoasă colaborare a adversarului, ca și când ar fi vorba de un simplu puzzle.

Nu mai țin minte care a fost primul mat pe care l-am observat, dar celelalte mi s-au dezvăluit în mod natural, dată fiind perfectă lor simetrie. 1.Rc6/4 Ne2/Nc5 2.Tbd5 Na6 /Nc2# etc.

Consecvent strategiei de abordare a pozițiilor într-o ordine descrescătoare a presupusei lor dificultăți din punctul de vedere al jucătorului practic, am atacat primul mat în două mutări.

Principala dificultate în astfel de poziții haotice o constituie înțelegerea tuturor relațiilor dintre figuri. Două mutări poate calcula oricine, dar în ce direcție? Încercând să pătrund în tainele poziției, am simțit cu surprindere că ating un nivel de concentrare mentală cum rareori am reușit în timpul partidelor practice. Am avut senzația că va trebui

să îmi modific părerea preconcepută că maturile în două mutări din poziții nenaturale nu ar folosi șahistului practic...

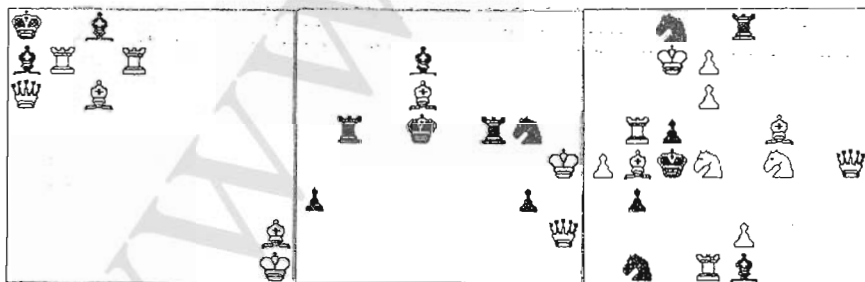
Regele negru este înconjurat de pericole, dar coordonarea albului este departe de a fi perfectă. Un eventual șah la prima mutare nu ar face decât să deregleze mecanismul de atac și așa destul de fragil. De exemplu 1.T:c5+ lasă nebulun neapărat permițând 1...R:b4, iar 1.Nd3+ interferează acțiunea celeilalte ture; după 1...R:d4 nu există mat imediat.

După câteva minute am observat că exista o mutare care supra-apără în același timp calul din d4 și nebulun din b4 și anume 1.Cd5 ! Amenințarea este 2.T:c5#, răspuns ce ar urma și la captura calului. Dintr-o dată, devin evidente și lipsurile de coordonare din tabăra neagră. La 1...N:b4 dama albă nu mai este în priză, ceea ce permite 2.Ce6# (interferând tura adversă). Soluția logică a problemelor negrului pare a fi 1...c:b4, dar atunci calul din d5 (apărat inițial prin mijloace indirecte) capătă sprijin din partea turei, făcând posibil matul 2.Nd3.

În acest ritm, am reușit ca pe parcursul primei ore de concurs să decojesc nu mai puțin de 6 alune șahiste. Din punctul de vedere al șahistului practic, situația era echivalentă cu a dispune de o oră întreagă pentru aproximativ 10 mutări înainte de control. Curând am înțeles că lucrurile stau ușor diferit la dezlegări. Îmi rămăseseră de rezolvat cele mai dificile probleme. În plus, intensitatea efortului din prima jumătate a probei nu trecuse fără urme. Treptat s-a instalat oboseala, mintea a început să lucreze ca prin ceață. Lipsa de experiență m-a făcut să recurg cu mare întârziere la un mijloc inaccesibil jucătorului practic: mutarea pieselor pe tablă, în scopul ușurării analizei.

La predarea foilor am resimțit atât oboseala caracteristică unei partide încordate, cât și o reală satisfacție creatoare. În plus, sunt la fel de mândru de medalia la care nici nu cutezam să visez înainte de concurs ca și de titlurile de campion la șah rapid și blitz. Cu alte cuvinte, microbul problemisticii a lăsat urme adânci, poate ireparabile. La ora la care scriu, am deja în "palmares" câteva zeci de probleme din toate genurile, rezolvate în timpul liber...

Mihail Marin
Mare maestru internațional

A.Ursic, 1904

V.Abrsimov, 1991

V.Popov, 1985

CAMPIONATUL MONDIAL INDIVIDUAL

de compoziție șahistă pe 2004-6.

WCCT-2 (FIDE-PCCC) este deschis tuturor compozitorilor (OPEN) aceștia fiind invitați a-și trimite cele mai bune din creațiile lor spre participare.

Secțiunile prevăzute sunt: $d \neq 2$, $d \neq 3$, $d \neq n$, studii, $h \neq$, $s \neq$, ferece și retro ($=8$) și în fiecare se admit maxim 6 lucrări de același autor (fără colaborări), publicate în anii 2004, 2005 și 2006; compozițiile deja selecționate pentru campionatele pe echipe WCCT-7/2004 și WCCT-8/2008 nu mai sunt acceptate.

Fiecare intrare se trimite în 5 copii, format A5, tipărite sau ștampilate în diagrame uniforme și cu identificator complet: nume și prenume autor, publicația și data ei de apariție, numărul de ordine în rubrică, distincția ce a primit, enunțul și soluția completă clar scrisă, c+ dacă există, alături de fiecare diagramă și în notație algebrică; sunt binevenite comentariile sau scurte precizări tematice ale autorului.

Totul se expediază prin poștă (nu email) până la 31.07.a.c. la directorul turneului: Zvonimir HERNITZ, Biscanica 32, HR-10.000 Zagreb, Croația.

La fiecare secție funcționează câte 3 arbitrii, punctele și $\frac{1}{2}$ punctele acordându-se conform unei scale între 0-4. Pentru rezultatul final și titlul de campion mondial, pe fiecare secție, punctajul se acumulează; sunt prevăzute proceduri regulamentare aferente cazurilor mai deosebite.

ATENȚIE- Pregătiți lucrările și pentru albumul FIDE, la care termenul de închidere este sfârșitul anului!

REDACȚIA.

NICIODATĂ NU-I TÂRZIU SĂ CORECTEZI!

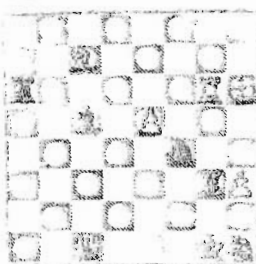
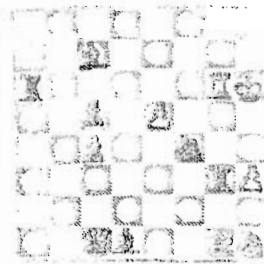
"Iată o modestă reparație a unei frumoase probleme de P. Leibovici (România), citată în vol. "Conspiracy"-1936 de către A.C. White".

Pe lângă soluția intenționată de autor: a) $1Rh2$ $d6$ $2Tg1$ $e6$ $3C:h3+$ $Td2\#$; b) $1Tg2$ $Nd8$ $2Cf1+$ $Ng5$ $3Th2$ $Ne3\#$ (rămasă valabilă), în 1987, J. Bertin găsește în b) dubla: $1Df1/Tg2$ $Nd8$ $2Tg2/Df1$ $Ng5$. $3Th2$ $Ne3\#$. Corectura adusă, o elimină, păstrând conținutul tematic al bateriilor albe și negre.

O reușită! Mulțumim Guy! Redacția.

Paul Leibovici, Iași. Revista Română de șah 1934

Vers. II-2007. Guy Sobrecases. Franța.

 $h \neq 2$ (5+7)
b) $Cf4-d2$. $h \neq 2$ (5+9)
b) $Cf4-d2$.

Q aniversare discretă.

Pe data de 09 februarie a.c. redactorul nostru coordonator, președinte al Comisiei Centrale de compoziție șahistă, arbitru internațional și maestru al sportului, Valeriu Petrovici, a împlinit vârsta de 75 de ani și totodată 60 de ani de activitate în domeniul șahist-problemistic!

A debutat în 1948 la "Gazeta elevilor" într-un concurs de compoziție unde a obținut "premiul II pe țară" (desigur, o formulare de încurajare pentru rezultatele unui concurs minor și nu prea extins, dar "de bun augur"!). De atunci, s-a aflat aproape continuu în paginile revistelor de profil, ori cu compoziții originale de diferite genuri, ori cu articole și rubrici destinate problemisticii, ori îndeplinind diferite activități de organizare și jurizare a concursurilor specifice, atât interne cât și din străinătate.

Producția sa șahistă, foarte diversificată se regăsește și în cele peste 150 probleme și studii publicate și în cele cca. 70 de articole apărute pe diferite subiecte aferente (inclusiv broșuri, capitole din cărți, volume) și în cele peste 40 de arbitraje-jurizări efectuate (din care $\frac{1}{2}$ internaționale) cât și în prevederile a mai tuturor regulamentelor pentru șahul problemistic autohton elaborate în ultimele două decenii!

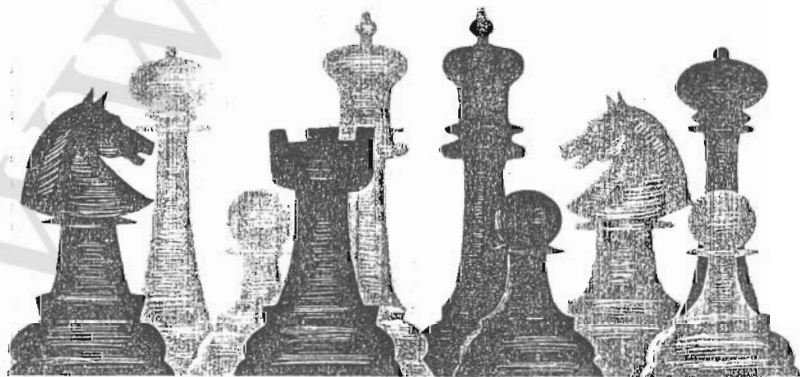
În calitate de competitor a obținut frumoase distincții, în total 57 din care 18 premii (7, premii întâi) și s-a situat pe podium la câteva campionate naționale cucerind titlul pentru perioada 1997-98. În calitate de organizator a fost mai mereu component sau președinte al comisiilor pentru problemistică municipale sau centrale și în paralel a asigurat direcția a numeroase concursuri de cupă, campionate și diferite turnee jubiliare sau memoriale. În publicistică a asigurat redactarea secțiunilor problemistice ale revistelor "Șah 32/64" și "Buletin Problemistic".

Colaborator, examinator și îndrumător răbdător al lucrărilor de debut a multora din actualii noștri compozitori, sprijină moral și material, menținerea, valorificarea și răspândirea problemisticii șahiste în țara noastră.

O mică selecție din problemele ce a compus este în curs de pregătire pentru a apărea ca supliment al B.P.-ului.

Noi îi dorim "La mulți ani, continuitate și noi succese.

Redacția.

Aniversare Valeriu Petrovici

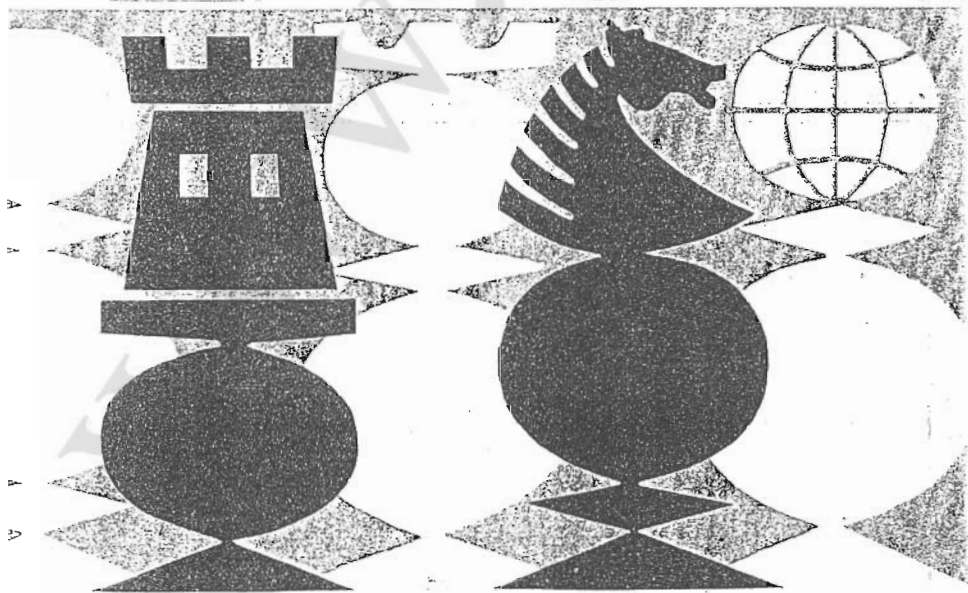
L-am cunoscut acum zece ani, când, abia debarcat în România, încercam să-mi găsesc într-un fel reperaile în materie de şah. Nu cunoșteam pe nimeni și porțile cluburilor bucureștene erau bine închise pentru un străin la vremea aceea. Încercam să învăț românește și într-un cotidian am dat nas în nas cu un concurs de dezlegări. Era acolo menționată căsuța poștală a domnului Valeriu Petrovici. Curios, i-am scris. Apoi la invitația dînsului, i-am bătut la ușa. Simplu ca bună ziua... Mi-a deschis și nu știu cum am reușit să ne înțelegem, să comunicăm, să ne reunim în jurul tablei. Am fost plăcut impresionat de gentilețea cu care s-a oferit să mă ajute, de generozitatea de care a dat dovadă umplîndu-mi buzunarele cu reviste de problemistică mai noi sau mai vechi, de simpatia fără rezerve pe care mi-a arătat-o mie, unui necunoscut. Mi-au rămas vii în minte după-amiezele de joi în care eram invitat la dînsul în jurul mesei mereu pline de cești de cafea, cărți, hîrtii, scrisori, și în mijlocul căreia trona aceeași tablă din carton presat cu piese enorme. În jurul ei, domnul Petrovici, mereu în vervă, bunul său amic domnul Olariu și eu, "Hubar", novicele.

Pentru mine dl Petrovici rămîne inițiatorul în arcanele și delicia problemisticii, unul dintre primele contacte adevărate în țara mea de adopție, omul căruia îi datorez enorm în materie de compoziție. Îi datorez începuturile, primele succese componistice, primele numere din BP cu inedite de dezlegat.

În prezent după amiezele de joi, cu cafea, tutun de pipă și demolări-reconstrucții de probleme nu mai au loc, din păcate, iar întrevederile mele cu dl Petrovici sînt mult mai rare. Asta nu mă împiedică să admir de fiecare dată forma fantastică în care se află, energia enormă pe care o cheltuiește cu Buletin Problemistic, cu propriile compoziții, cu lumea șahului în general.

Cum nu voi înceta niciodată să admir compozitorul și omul Valeriu Petrovici, îi doresc viață lungă și senină, la mulți ani fericiți cu sănătate.

Eric Huber.

In memoriam

RADU VOIA (Chișinău, 4.10.1922 – București, 6.12.2006)

În ultima zi a anului 2005, după o suită de telefoane persuasive pe care le-am dat, m-am îndreptat către locuința din strada Toamnei, a domnului Radu Voia. Pe măsură ce înaintam de-a lungul ei, aveam senzația că pătrund într-un peisaj atemporal, scăpat de eanurile demolatoare ale buldozerelor lui Ceaușescu și ale capitaliștilor de dată recentă. Dezideratul efectiv consta în a-l ruga să semneze o cerere de legitimare la un club bucureștean, pentru a putea fi reactivat ca maestru al sportului, dar intenția lăuntrică era de a-l cunoaște personal pe cel care a însemnat un nume de referință în presa românească de șah și de tenis.

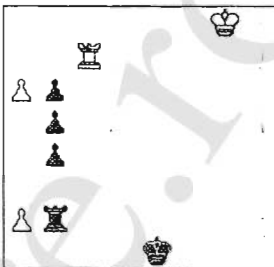
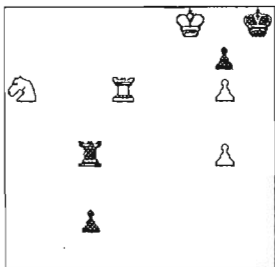
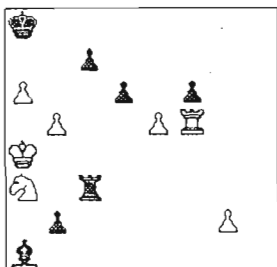
M-a întâmpinat fiica sa Ioana, care m-a condus în camera maestrului. Imaginea a fost tulburătoare: cea a unui om care a obținut o victorie vremelnică în fața bolii și totodată, cea a unui spirit pătruns de sintagma biblică „vanitas vanitatum”. În halatul său de casă, Radu Voia nu mai avea alura impozantă, poate chiar severă de altădată, dar respira aerul unei înțelepciuni stoice. Comparația era cu atât mai accentuată cu cât maestrul mi-a oferit o poză din „floarea vârstei” pentru carnetul de legitimare.

A fost declicul unor rememorări din perioada când Radu Voia, în cadrul esențialei sale activități de la „Revista (Română) de Șah”, s-a ocupat de cercetarea unor momente din istoria publicisticii de șah autohtone. Cu această ocazie, a aflat cu plăcută surprindere despre Suptimentele „Buletinului Problemistic” nr.12 și 13 (pe atunci în curs de elaborare), dedicate publicațiilor „Familia” și „Adevărul”, ca și despre cercetările istorice de ansamblu făcute de Comisia Centrală de Compoziție Șahistă. Toate aspectele îi rămăseseră la fel de proaspete în minte și, în mod cavaleresc, a recunoscut nereușita ipotezei vehiculată decenii în șir asupra paternității primului studiu românesc publicat peste hotare (atribuit lui H.Gudju), supoziție răsturnată de recente noastre cercetări. Deseori se vorbește de „predarea ștafetei”, dar abia atunci am simțit că expresia capătă la propriu o încărcătură spirituală.

Cu o satisfacție aproape tinerească, Radu Voia mi-a arătat articolele pe care în cursul aceluia an le publicase în „Independent”. Deși factura lor era preponderent informativă, ele erau punctate de observații pertinente și, mai ales, revelau un fapt remarcabil pentru un om trecut mult de 80 de ani: navigarea intensă pe internet. Maestrul nu se rupsesese nici un moment de miezul fierbinte al actualității, lucru valabil și pentru celălalt sport pe care l-a iubit nespus, tenisul. Glosând pe marginea sportului alb, am ajuns la celălalt moment-reper pe care îl plănuisem, cel de a-l ruga să-mi dea un autograf pe volumul său de referință „Tenisul de la A la Z” (1979), bijuterie a publicisticii de gen apărută într-o vreme în care informația circula cu destulă greutate (nu atât din motive politice, deși ele vor apăsa puternic asupra ediției din 1986, serios cenzurată). Cred că Radu Voia s-a bucurat de interesul arătat, peste decenii, lucrării sale, dar pot spune cert că satisfacția mea a fost maximă.

Plecând din strada Toamnei, am reintrat în timp și, totodată, în acaparanta activitate șahistă de zi cu zi, până când, după aproape un an, un anunț primit de la dl. Emanuel Fântâneanu ne-a anunțat că Radu Voia nu mai este printre noi. Flashback-ul întâlnirii cu maestrul îl proiecta și mai mult în irealitate, iar gândul zbaterii sale omenești devenită cenușă cădea o aură tragică aceluia moment din iarna lui 2005. Deschizând însă una dintre colecțiile de studii din calculatorul meu, din ea s-au revărsat creațiile strălucite ale marelui problemist. Și i-am dat, din nou, dreptate lui Horațiu: „non omnis moriar”, „nu voi muri de tot”!

Din bogata operă etudistică a lui Radu Voia, am ales următoarele trei lucrări:

A. Campionatul României, 1951, locul 3 (albul mută și câștigă)

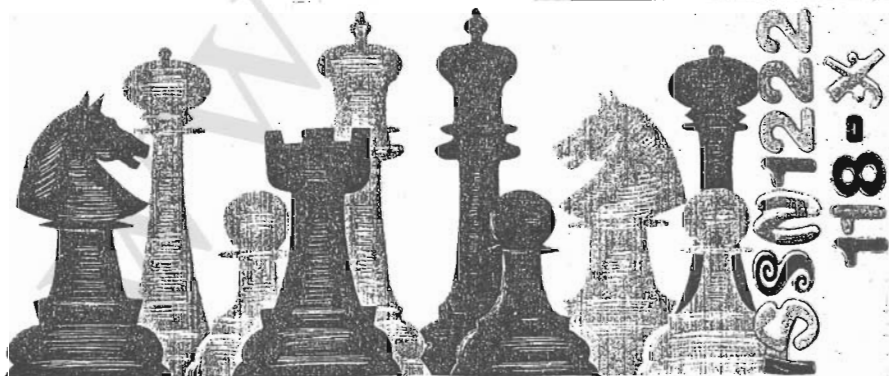
1.Cb1! Tc4+ 2.Rb3 Tc5 [2...Tc1 3.e:f6 T:b1 4.f7 Tc1 5.f8D+ Ra7 6.b6+! +-] 3.e:d6! T:f5 4.d:c7 T:b5+ 5.Rc4 Tb8! 6.c:b8D+ R:b8 7.g4! [7.Rd5? Ra7 8.Re6 R:a6 9.R:f6 Ra5=] 7...Ra7 8.Rb5 Ra8 9.Rb6 Rb8 10.a7+ Ra8 11.Ra6 f5 12.g5 +-

B. L'Italia Scacchistica, 1955, premiul 4 (albul mută și câștigă)

1.Td8! (1.Td2? Tc8+ 2.Rf7 c1D 3.Th2+ Dh6 4.T:h6 g:h6 5.g7+ Rh7=) 1...Tc8! 2.T:c8 c1D 3.Te8!! (3.Ta8? Dc8+ 4.T:c8 pat; 3.Tb8? Dc7! 4.Re8 Dd6! 5.Rf7+ D:b8 6.C:b8 pat; 3.Td8? Dg5! 4.Td6 Dd8+ 5.D:d8 pat) 3...Dc7 4.Cc5! Dd7! 5.Ce4 Dc6 6.Cg5! (6.Cd6? D:g6 7.Cf7+ Rh7 8.Te2 Db1! =) 6...D:g6 7.Re7+ D:e8 8.R:e8 +-.

C. România-Ucraina, meci 1958 (albul mută și câștigă)

1.Th7! Te2! [1...Rf1 2.a3! Tb3 3.Th1+ Re2 4.Th2+! Rd1 5.Ta2 Tg3+ 6.Rf7 b3 7.Ta1+ Rc2 8.a7 b2 9.Ta2] 2.Rf8 Rf1 3.a3! [3.a4? Ta2 4.a:b5 b3 5.Th3 b2 6.Tb3 Re2 7.Re7 Rd2 8.Rd6 Rc2 9.T:b2+ R:b2 10.Rc6 Rb3 11.R:b6 Rb4=] 3...Te3 4.Th1+ Re2 5.Ta1 b3! [5...Tc3 6.a:b4 Rd3 7.Re7 Tc8 8.Rd7 Ta8 9.Rc6 Rc4 10.Rb7! Th8 11.Tb1; 5...Ta3 6.T:a3 b:a3 7.a7 b4 8.a8D Rd3 9.Dd5+ Rc3 10.Da2] 6.a4 [6.a7? Th3=] 6...Tc3 [6...b2 7.Ta2 Rd1 8.T:b2 Ta3 9.Tb4] 7.a:b5 b2 [7...Tc8+ 8.Re7 Rd2 9.Rd7] 8.Tb1! Tb3 9.a7! Ta3 10.T:b2+ Rd1 11.Re7 T:a7+ 12.Rd6 Th7 13.Rc6 Th6+ 14.Rb7+-

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE COMPOZIȚIE BULETIN PROBLEMISTIC 2004-2005, secția inverse

În anii 2004-05 41 de probleme inverse inedite au fost publicate în Buletin Problemistic. 7 dintre ele au fost eliminate pentru dublă soluție, dual, anticipare sau publicare anterioară, chiar dacă două duble soluții au fost corectate, dar fără a mai fi verificate de dezlegători. Rămăneau deci 34 de probleme.

Nivelul mediu al inverselor scurte (s#2-3) mi s-a părut destul de slab. Acestei categorii îi e greu să-și regăsească strălucirea de altădată, pe când o altă clasă, s#4-7, tinde să preia ștafeta. De la al 7-lea Campionat Mondial de Compoziție pe Echipe încoace, li se cere să prezinte cel puțin două variante ca să fie pe deplin recunoscute. Mai departe, inversele lungi și extralungi plac prin idei clare și bine țintite.

Timpu mi-a permis să mă familiarizez cu operele acestui concurs într-o optică de dezlegător. Palmaresul meu va fi atât emoțional cât și rațional. Iată deci clasamentul meu:

Premiul 1: nr.4490 (Andrey Selivanov).

Un 5-mutări colosal cu trei variante foarte omogene. Pionii negri o fi simpli figuranți, dar jocul alb este remarcabil prin cheia ampliativă, autoblocările îndepărtate, cele trei maturi în ecou pe câmpurile a4, a6, a8 după trei sacrificii distincte ale damei albe și cele două încercări tematiche 1.Sc5? e6! și 1.a7? cxb5 2.Kxb5 pat.

1.Sd8! zz cxb5 2.Kxb5 e6 3.Ka4! exf5 4.Rb4 f4 5.Qc3+ Sxc3†; 1...c5 2.a7! c4 3.Ka6! c3 4.Rb6 c2 5.Qc5+ Sxc5†; 1...e6 2.Kb7! ~ 3.Kc8! ~ 4.Sd1+ Kd3 5.Qd6+ Sxd6†

Premiul 2: nr.4491 (Alexandr Azhusin).

Semibateria neagră matantă este un subiect bine cunoscut, însă aici povestea e foarte complicată. Ca să fie dat mat, albul trebuie să-și plaseze proprii nebuni pe aceeași linie cu nebuni negri alternativ pe e4 și f4, grație folosirii unor baterii albe „cameleoane” R-B. Dar aceste linii de înfruntare a nebunilor sunt inițial interceptate de o barieră de cai albi nedoriți. În fiecare variantă, nebunul negru ne-matant va fi însărcinat să captureze cei doi cai. Regele negru se va regăsi logic pe două campuri de culori diferite la sfârșitul fiecărei linii de joc. O concepție foarte subtilă !

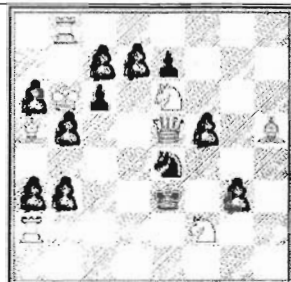
1.g5! zz Bxc2 2.Qb7+ (2.Re6+?) Kd6 3.Bc5+ Kxe5 4.Be3+ Kd6 5.Se4+ Bxe4 6.Bf4+ Bxf4†; 1...Bxd2 2.Re6+! (2.Qb7+?) fxe6 3.Bb5+ Kd5 4.Bd3+ Kc6 5.Sxb4+ Bxb4 6.Be4+ Bxe4†

Premiul 3: nr.4372 (V.Kirillov & M. Mishko).

Un exemplu complex de s#7 modern, cu o variantă descendentă și cealaltă ascendentă pe tablă, cu maturi model în ecou.

1.Qh4! zz a5 2.Sh2 f3 3.Kxf3 e4+ 4.Ke2 e3 5.Bf3 d5 6.Sf1 d4 7.Qf4+ Sxf4†; 1...a6 2.Bh8 a5 3.g7 Kh7 4.Rxd2 Kh6 5.Rd3 Kh7 6.Bg8+ Kh6 7.Qf6+ Sxf6†

Pr.1 A.SELIVANOV

(16+4) 4490 s±5

Pr.2 A.AZHUSIN

(14+8) 4491 s±6

Pr.3 V.KIRILLOV
& M. MISHKO

(10+7) 4372 s±7

Premiul 4: nr.4308 (Z. Lorantfy & J. Pasztor).

Am avut o feblețe pentru aceste jocuri clare și armonioase după două promoții minore negre.

1.Re-f7! zz d1=B 2.Re4+ Kxe4 3.Qe6+ Kd4 4.c3+ Kxc3 5.Qc4+ Kd2 6.Qc2+ Bxc2†;
 1...d1=S 2.Qg7+ Kd6 3.R7-f6+ Ke5 4.Qa7! Se3 (Sf2) 5.Qc5+ (Qe3+) Sd5 (Se4) 6.Qc3+ Sxc3†

Premiul 5: nr.4366 (Serghei Tkacenko).

Cel mai bun dintre inversele scurte, cu patru variante în ecou, bine aranjate.

1.Qh2! zz Qxb2 2.b8=S+ Kxc8 3.Qh8+ Qxh8†; 1...Qb1 2.Sb8+ Kxe7 3.Qh7+ Qxh7†;
 1...Qc1 2.S4-e5+ Kd6 3.Qh6+ Qxh6†; 1...Qxd1 2.Rxc7+ Ke8 3.Qh5+ Qxh5†

Mențiune de onoare 1: nr.4313 (Frank Müller).

O problemă extralungă foarte animată. Drama se joacă în patru acte: plasarea nebunului alb, coborârea regelui alb, plasarea turnului negru și o concluzie cu sacrificiile turnului și al nebunului albi.

1.Be7! zz Kh6 2.Bf8+ Kh5 3.Bb4 Kh6 4.Bd2+ Kh5 5.Kf4 Kh6 6.Kf3+ Kh5 7.Kf2 Kg4
 8.Re4+ Kh5 9.Re5+ Kg4 10.Qd7+ Re6 11.Kg1 Kxg3 12.Qd3+ Kg4, Kh4 13.Qd4+ Kg3
 14.Re3+ Rxe3 15.Be1+ Rxe1†

Pr.4 Z.LORANTFY
& J.PASZTOR

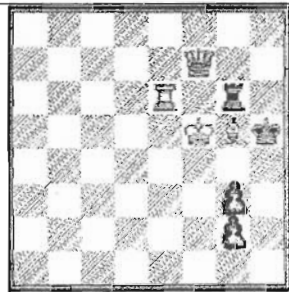
(9+4) 4308 s±6

Pr.5 S.TKACENKO

(14+5) 4366 s±3

MO.1 F.MÜLLER

(6+2) 4313 s±15

Mențiune de onoare 2: nr.4375 (Alexandr Azhusin).

O cheie picantă, o înșiruire spirituală Excelsior – Switchback și un deznodământ bun într-o poziție agreabilă.

1.Rc6! (2.Sa6+ dxc6 3.Qd7+ Bxd7) d6! 2.Rc5! (3.Sa6+ etc) d5 3.Rc4! d4 4.Rc3! d3 5.Rc2! d2 6.Rc1! dxc1=R 7.Sa6 (8.Qxd7+ Bxd7) Rc7 8.b7+ Rxb7 9.Sb6+ Rxb6 10.Qxd7+ Bxd7; 7..Rd1? 8.Bxd1 ~ 9.Qxd7+ Bxd7

Mențiune de onoare 3: nr.4489 (Eugeniusz Iwanow).

O bună cheie de ambuscadă și două sacrificii liniștite de damă într-o poziție ușoară.

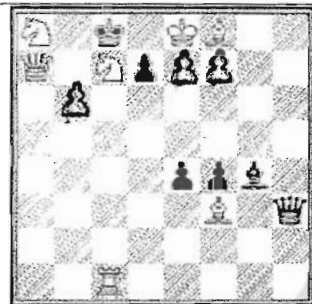
1.Rd1! zz 1...f3 2.Qc7+ Rc6 3.Sf7 Rxc7 4.Bb4+ Kc6 5.Sa7+ Rxa7; 1...fxe3 2.Qxe3+ Rd4 3.Qc3+ Rc4 4.Bc1 Rxc3 5.Ba3+ Rxa3.

Mențiune de onoare 4: nr.4488 (Virgil Nestorescu).

Triplă salvă a bateriei negre, însă peisajul e supraîncărcat.

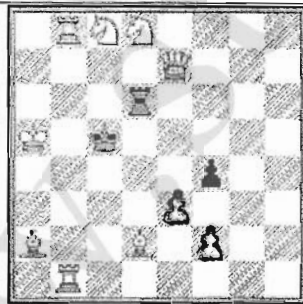
1.Se8! (2.Rxe6+ Kxe6 3.Qf5+ Ke7 4.d8=Q+ Sxd8) 1...Bxc7 2.Qe4+ K:e4 3.Rxe6+ Be5 4.Sd6+ Sxd6; 1...a5 2.Bxd4+ K:d4 3.R6-f4+ Ke5 4.Qxb5+ Se5

MO.2 A. AZHUSIN

(10+6) 4375 s±10

MO.3 E. IWANOW

(10+3) 4489 s±5

MO.4 V. NESTORESCU

(9+11) 4483 s±4

Mențiune de onoare 5: nr.4493 (Ioannis Garoufalidis).

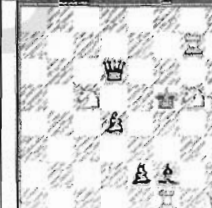
Fata Morgana în sensul larg al temei, întrucât matul final nu mai e cel aparent în poziția diagramei. Oricare ar fi etichetarea, am găsit soluția dificilă, poate din cauza absenței unui fir călăuzitor ușor de urmat.

1..Qxf6; **1.Qxb6!** Ke8 2.Qb8+ Kd7 3.Bf5+ Qe6 4.Qc7+ Ke8 5.Bg6+ Qf7 6.Re6+ Kf8 7.Qd8+ Qe8 8.Qf6+ Qf7 9.Qg7+ Qxg7

Recomandată 1: nr.4435 (Evgenii Fomichev)

Ideea, bazată pe mecanismul scării, e strălucită, dar nu e deloc ascunsă din cauza caracterului mecanic al jocului.

1.Rb8? a5 2.? ; **1.e8=R!** a5 2.Re4 Kh7 3.Re5+ Kh8 4.Rf5 Kh7 5.R:a5+ Kh8 6.Rf5 Kh7 7.Re5+ Kh8 8.Re4 Kh7 9.Rxa4+ Kh8 și planul principal este acum posibil: 10.Rb8! Rxa4†.

MO.5 I. GAROUFALIDIS	Rec.1 E.FOMICHEV	Rec.2 F.RICHTER	Rec.3 J. PITKÄNEN
			
(7+3) s†9* 4493	(9+10) s†10 4435	(12+8) s†7 4342	(9+4) 4369 s†4 b) wPe2=wBe2 c) Rg7→g6

Recomandată 2: nr.4312 (Frank Richter)

O problema strategică logică după stilul „neo-german” deja îndepărtat în timp. Încercarea tematică 1.Kh3? (2.Qe2+ Kxf4 3.Qg4+ fxg4†) eșuează pe 1...c6! care deschide linia Bb8 spre f4. Planul premergător **1.Sfd6+!** cxd6 deoportează pionul în d6 și după 2.Kh3! d5, avem o preblocare a câmpului d5 într-o combinație Romană. Rămâne de exploatat slăbiciunea prin 3.Re3+ Kd4 și negrul continuă printr-o preblocare condițională de e5: 4.Be5+ Rxe5 5.Rd3+ Ke4 6.Qe2+ Kxf4 și acum se poate juca 7.Qg4+ fxg4†.

Recomandată 3: nr.4369 (Jorma Pitkänen)

Jocul acestor tripleți e variat, însă destul de eterogen.

- 1.e4+ Qxe4** 2.Qe5+ Qxe5 3.Rf7+ Qf6 4.Sxh3 Qxf7†
- 1.Bd3+!** Qe4 2.Rxh3 Qxd3 3.Qd7+ Kf6 4.Rg6+ Qxg6†
- 1.Qg3!** (2.e4+ Qxe4 3.Qg4+ Qxg4†) Qxf1 2.Qd3+ Kf4 3.Sg-e4+ Kf5 4.Qxh3+ Qxh3†